

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regula LXVI. Cùm non stat per eum, ad quem pertinet, quò minùs conditio
impleteatur, habeti debet perinde ac si impleta fuisset.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

mum in fidei Christianæ articulis instituit, cap. 2. De cognat spirit. lib. 6. item in ordinatione Clericorum, can. fin. ix. quæst. 2. & consecratione Ecclesiæ ab alieno Episcopo facta, can. Episcopus in diecessi vii. quæst. 1. item in sententia judicis durius, ut in l. mori 9. §. sed D. Disinterdict. Et relig. vel sub conditione lata, l. i. §. biduum D. Quando appell. sit. Addo casum in l. 3. D. de officio præt. Hæc & si quæ

alia sint, licet prohibente jure siant, non tam pro infectis habentur; eò quod jus expressè illa sustinet ex certis causis, non perseverando in ea limites prohibitionis, facit text. in cap. Ad apostolam 16. circa fin. Ext de regularib. Alter in ceteris casibus, qui prohibiti sunt, sed non permissi à reg. in quibus statut Regula nostræ.

REGULA LXV.

In pari delicto vel causâ potior est conditio possidentis.

EX hac Regula efficitur, quod, si pecunia alicui data sit, stupri, homicidii, vel alterius delicti causâ, ea repeti non possit, quia uniusque turpitudinē tam dantis quam accipientis versatur, l. 3. l. 4. C. de condic. ob turp. caus. & l. 2. C. d. tit. secus, si tantum turpitudine sit ex parte recipientis, usurpa, Dedi tibi, ne sursum faceres, ne hominem occideres, vel ut depositum vel commodatum restitueres. Nam his & similibus spe-

ciebus repetitioni locus est, l. 2. D. d. tit. si tamen priusquam delinqueres, dederim. Nam quod post delictum admissum datum est: non repetitionem solutio subsequens aboleat & purget turpitudinem præcedentem, l. penult. D. eod. Idem evitetur in meru, quem & expellit sublegatus spontanea solutio, l. 2. C. de his quæ vñ metusus casus. Addo quæ diximus alibi ad c. Cum sicut parvum sup. eod.

REGULA LXVI.

Cum non stat per enum, ad quem pertinet, quod minùs conditio impletatur, haberi debet perinde ac si impleta fuisset.

Vide quæ tradidimus ad cap. Impunitari supra eod.

REGULA LXVII.

Quod alicui suo non licet nomine, nec alieno licet.

Hunc consequens est, sicut prohibemur nostro nomine exercere usuras, ita & alieno nomine, etiam pro redimenda vita captivi, cap. 4. Ext. de usuri. Parcens quoque, qui sibi testamentum facere non potest, nec liberis suis potest, Parag. liberu. Institut. de pupill. substitut. Aliaque exempla brevitat studio omittimus. Sed remingenda est hæc Regula: nisi ratio prohibitionis ex persona mea proveniens, cesset in persona alterius. Ut ecce, certum est me non posse meo nomine consentire in matrimonium cum mea consanguinea vel affine intra quartum gradum, c. Non debet Ext. de consang. & affin. at non prohibeatur extranei nomine, tamquam procura-

tor cum eadem matrimonium contrahere, cap. fin. de procurator. lib. 6. quia in extraneo celis impedimentum, quod ex parte mea subest. Item filius familiæ in judicio sine consensu patris agere vel convenienter non potest, cap. 3. de iudiciis lib. 6. l. fin. Parag. 1. Cod. de bonis que lib. 22 alieno nomine potest, cap. Quis generalius Parag. 1. de procurat. lib. 6. quia nullum hic periculum filio vel patri vertitur: cum si causâ eadat filius, executio sententia in principalem dirigatur, l. Plantius 61. D. de procurator. videlicet Bartol. ad d. Parag. 1. Sic licet per alienum fundum invito domino, ire, agere meo nomine non possum; tamen alieno nomine possum;